

Siła Narodu, czyli jak Polacy potrafią zjednoczyć się w potrzebie

Słownik języka polskiego PWN podaje, że naród to: *ogół mieszkańców pewnego terytorium mówiących jednym językiem, związanych wspólną przeszłością oraz kulturą, mających wspólne interesy polityczne i gospodarcze*. Z pojęciem narodu łączą się również kategorie takie jak *narodowość* oraz *tożsamość narodowa*. Rodząc się, każdy z nas ma przypisaną do siebie narodowość, której nie jesteśmy w stanie zmienić. Później, za sprawą wychowania, budzi się w nas tożsamość narodowa. Zaczynamy czuć się przywiązani do naszych korzeni, staje się to częścią nas. Zaczynamy zauważać różnice między nami a obcokrajowcami. Mówimy różnymi językami, jemy różne potrawy, różnie się ubieramy. Wszystko składa się na poczucie odrębności i powstanie specyficznej więzi z kulturą, w której się wychowujemy.

Każdy naród jest inny. Wpływają na to czynniki takie jak religia, kultura czy mentalność społeczeństwa. Jest to coś niezwykle płynnego. Myśli czy zachowania ludzi konkretnej narodowości zmieniają się w zależności od wydarzeń na świecie, sytuacji politycznej, ekonomicznej. Każdy naród ma swoje mocne i słabe strony. Chociażby Polacy uważają, że jesteśmy narodem pracowitym, ale dość pesymistycznym.

Uważam, że jesteśmy narodem podzielonym. Im bardziej napięta staje się sytuacja polityczna w Polsce, tym bardziej widać między nami różnice. Nie zgadzamy się w kwestiach religijnych, politycznych. Partia rządząca walczy z opozycją, opozycja z partią rządzącą. Dzielią ludzi na tych z prawicy i na tych z lewicy, tych wierzących i tych niewierzących. Gryziemy się jak pies z kotem i nie możemy dojść do porozumienia. Jest to nasza wada, nad którą musimy pracować.

Ale co jest siłą naszego narodu? Roman Dmowski w swoim dziele *Myśli nowoczesnego Polaka* pisze: *Energia i rozum narodów to nie są rzeczy przypadkowe. Zjawiają się one tam, gdzie naród jest zwarty, mocno moralnie związany, a giną tam, gdzie tradycyjne węzły narodowe ulegają rozkładowi*. Sądzę, że naszą mocną stroną jest fakt, że potrafimy zjednoczyć się w potrzebie. Jesteśmy w stanie zapomnieć o dzielących nas różnicach i połączyć siły. Zignorujemy przeszkody i będziemy bezwzględnie iść do celu.

Przykładem takiego zachowania narodu polskiego są czasy zaborów. Nasz kraj się rozpadł. Pomimo wszechobecnej rusyfikacji i germanizacji daliśmy radę zjednoczyć się w walce o wolność. Wybuchaly powstania, Polacy umierali za swój naród. Wspólnie próbowali odeprzeć wpływy Rosji, Prus i Austrii, uratować polską kulturę. Wielu ludzi walczyło nie zważając na wiek, zawód czy wykształcenie. Wśród nich byli młodzi i starzy, chłopci, robotnicy i inteligencja.

Kolejnym przykładem tej cechy – zjednoczenia w potrzebie – jest okres PRL-u. Były to niezwykle ciężkie czasy. Brakowało wszystkiego: jedzenia, ubrań, pieniędzy. W obliczu biedy oraz ciągłego strachu, między ludźmi, zwłaszcza sąsiadami, wytworzyła się swego rodzaju nic porozumienia. Było niewiele rzeczy, które mogły ich zniechęcić do pomagania sobie nawzajem. Nie liczyło się jaki zawód ktoś wykonywał, czy w jakim był wieku. Sąsiedzi przyjaźnili się ze sobą, pomagali sobie, odwiedzali się.

Aktualnie najbliższym nam przykładem owego zachowania jest wojna w Ukrainie. Wydarzyła się ona nagle i uderzyła w nas wszystkich. Jednakowoż, nie daliśmy się złym emocjom i od razu zaczęliśmy działać. Wszystkie inne sprawy zeszyły na boczny tor. Polacy zmobilizowali się i zaczęli pomagać ukraińskim uchodźcom wojennym i żołnierzom. Zostawali wolontariuszami przy granicy, organizowali zbiórki pożywienia czy innych potrzebnych rzeczy, a nawet przyjmowali Ukraińców pod swoje dachy. Polski rząd wspomaga Ukrainę militarnie. Przestaliśmy myśleć o tym, kim jest druga osoba, a zaczęliśmy wspólnie działać i czynić dobro.

Polacy jako naród mają wiele wad. Uważamy się za nieszczerých, zachłanných czy aroganckich. Nie potrafimy dojść do porozumienia, oceniamy siebie nawzajem. Ale pomimo naszych złých stron, można znaleźć siłę w naszym narodzie. Jedną z jej części jest właśnie umiejętność zjednoczenia się w potrzebie, co widać na przestrzeni wieków. Uważam, że to niezwykła i piękna cecha. Nie każdy naród byłby zdolny do zapomnienia o dzielących go różnicach. Myślę, że to element odróżniający nas od innych narodów, z którego możemy być dumni.

Wykaz źródeł:

Hasło: *naród*, <https://sjp.pwn.pl/so/narod;4469983.html>, dostęp: 08.02.2023.

K. Kozłowski, *Jacy jesteście? Polacy o sobie samych*,

<https://www.polityka.pl/tygodnikpolityka/spoleczenstwo/1634443,1,jacy-jestesmy-polacy-o-sobie-samych.read>, dostęp: 08.02.2023.

R. Dmowski, *Myśli nowoczesnego Polaka*, Cyfrowa Biblioteka Myśli Narodowej.